

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do osoby oskarżonego L. B. (1) (wniosek o sporządzenie uzasadnienia złożył tylko obrońca oskarżonego L. B. (2)).

W toku przewodu sądowego ustalony został następujący stan faktyczny:

W dniu 8 stycznia 2015r. starszy posterunkowy K. K. (1) i starszy posterunkowy M. K. pełnili służbę w godz. 14.00-22.00 w patrolu pieszym w dyspozycji K.. Podczas patrolowania terenu, około godziny 16.50 na terenie bazaru przy Dworcu P. ul. (...) zauważyli, że K. B. i L. B. (1) na dwóch stoiskach dokonują sprzedaży perfum. Na widok umundurowanych funkcjonariuszy policji osoby handlujące zaczęły oddalać się od swoich stoisk. Widząc to funkcjonariusze policji zatrzymali K. B. i L. B. (1). Podczas rozmowy z funkcjonariuszami L. B. (1) zaprzeczył, aby stoisko należało do niego. Na pytanie funkcjonariuszy oświadczył, że on jedynie tak stał. Jednakże obecni na miejscu zdarzenia B. O., który wcześniej był zatrudniony w jednym z punktów sprzedaży na targowisku oraz handlujący tam kosmetykami K. M. potwierdzili, że L. B. (1) dokonywał sprzedaży na jednym z tych stoisk. Podczas przeszukania zatrzymano od K. B. 456 sztuk perfum z podrobionymi znakami towarowym, zaś u L. B. (1) perfumy z podrobionymi znakami towarowym o pojemności 20 ml, 22 ml i 33 ml o łącznej wartości 21512 zł w postaci:

1. L., 15 sztuk o pojemności 20 ml,
2. G., 5 sztuk o pojemności 20 ml,
3. P., 5 sztuk o pojemności 20 ml,
4. C., 12 sztuk o pojemności 20 ml i 1 o pojemności 33 ml,
5. C. K., 24 sztuki o pojemności 20 ml,
6. D., 4 sztuki o pojemności 22 ml, 1 sztuka o pojemności 20 ml,
7. B., 1 sztuk o pojemności 20 ml,
8. G., 10 sztuk o pojemności 20 ml,
9. D., 15 sztuk o pojemności 20 ml,
10. D., 20 sztuk o pojemności 20 ml,
11. V., 12 sztuk o pojemności 20 ml,
12. B., 2 sztuki o pojemności 20 ml,
13. C., 2 sztuki o pojemności 20 ml,
14. D., 2 sztuki o pojemności 20 ml i 1 sztuka o pojemności 33 ml,
15. P., 3 sztuki o pojemności 20 ml,
16. C., 1 sztuka o pojemności 20 ml,
17. M. J., 1 sztuka o pojemności 20 ml,
18. T., 2 sztuki o pojemności 20 ml,

19. H., 3 sztuki o pojemności 33 ml,
20. B., 1 sztuka o pojemności 20 ml,
21. R. L., 3 sztuki o pojemności 20 ml,
22. D., 2 sztuki o pojemności 20 ml,
23. E., 4 sztuka o pojemności 20 ml,
24. P. R., 5 sztuk o pojemności 20 ml,
25. G. A., 2 sztuki o pojemności 22ml i 12 sztuk o pojemności 20 ml,
26. H. B., 23 sztuki o pojemności 20 ml i 8 sztuk o pojemności 33 ml ,
27. L., 12 sztuk o pojemności 20 ml,
28. C. A., 1 sztuka o pojemności 20 ml,
29. V., 1 sztuka o pojemności 20 ml,
30. S. D., 1 sztuka o pojemności 20 ml,
31. N. C., 2 sztuki o pojemności 20 ml,
32. E. A., 3 sztuki o pojemności 20 ml,
33. B. B. (1), 6 sztuk o pojemności 20 ml,
34. N. R., 2 sztuki o pojemności 20 ml,
35. C. D. (1), 2 sztuki o pojemności 20 ml,
36. C., 5 sztuk o pojemności 20 ml,
37. M., 4 sztuki o pojemności 20 ml,
38. L. G., 3 sztuki o pojemności 20 ml,
39. A., 1 sztuka o pojemności 20 ml,
40. J. C., 1 sztuka o pojemności 20 ml,
41. L. L. (1), 5 sztuk o pojemności 20 ml,
42. B. (...), 1sztuka o pojemności 33 ml.

Powyższy **stan faktyczny został ustalony w oparciu o** częściowo wyjaśnienia L. B. (1) (k. 372, 433, 573-574, 790-790v), częściowo wyjaśnienia K. B. (k. 232, 369, 429), częściowo zeznania B. O. (k. 17, 19, 576-577, 792-793v, 821v), opinię biegłego psychologa T. G. (k. 863-866), częściowo zeznania K. M. (k. 21, 23, 794-794v), zeznania K. K. (2) (k. 102, 109v, 128, 235, k. 889-890, 1242), zeznania K. K. (1) (k.59-60, 577-578, 793v-794), zeznania M. K. (k. 995), protokół zatrzymania osoby (k. 2, 4), protokół przeszukania (k. 11-14), protokół zatrzymania rzeczy (k. 24-35), protokół kontroli osobistej (k. 37), protokół zatrzymania rzeczy (k. 38-56), protokół kontroli osobistej (k. 58), protokół oględzin (k. 219-220).

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego (k. 372, 433) w charakterze podejrzanego **L. B. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

W toku rozprawy w dniu 7 września 2016r. (k. 573-574) oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że oczekiwał na swoją matkę, ponieważ robiła badania w szpitalu, miała wysiąść z metra na stacji W.. Nie doczekał się, ponieważ zatrzymała go policja. Oskarżony wyjaśnił, że przypuszczał, że osoba trzecia na niego wskazała. Policja od razu go zatrzymała i zabrała do radiowozu. Tam zrobiono przeszukanie i sprawdzono co ma w kieszeniach, kazano się rozbierać w tym radiowozie. Później zawieziono jego i panią K. B. na M.. Zaczęli liczyć perfumy i patrzyć jakie są. Kazali mu coś podpisać. Podpisał, ale nie wiedział co to jest. Powiedzieli mu że taka jest procedura, że musi to podpisać, bo inaczej dłużej tam będzie. Znowu został wezwany około 2 w nocy celem złożenia zeznań. Oskarżony wskazał, że policjantowi opowiedział, że miał się spotkać z matką, i że to wszystko to tylko pomówienie i nic więcej. Policjant mówił, że sobie zmyśla wszystko, więc oskarżony odpowiedział, że niczego nie podpisze, wtedy on powiedział, że będzie tu siedział do rana, dlatego podpisał. L. B. (1) wskazał ponadto, że znajdował się od tego stoiska w odległości 20/30 metrów i wówczas ktoś zawołał do niego „proszę się zatrzymać”. On nie sprzedawał tych perfum. Musi się poruszać, bo ma niedokrwienie, ale był daleko od tego stoiska. Kiedy go zatrzymano to stał przy tej pani i widział jak wszystko zbierali ze stoiska. W tym miejscu często z matką i żoną spotykał się. Oskarżony wyjaśnił również, że nie był zatrzymany nigdy w związku z inną sprawą. Nie był zatrzymywany w sprawie z nielegalnym handlem. Nie zna drugiej oskarżonej osobiście, ale zna ją z widzenia, bo tam często bywa. Słyszał, że o niej mówią kupujący pani K.. Ona sprzedawała kwiaty, karmniki. Być może sprzedawała też perfumy, ale tego nie wie. Nie ma żadnych relacji z oskarżoną. Rzadko kupował coś u tej pani, jeśli już to u kogoś przy samym metrze.

Przesłuchany w toku rozprawy w dniu 24 marca 2017r. (k. 790-790v) oskarżony L. B. (1) ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie wprowadzał żadnych przedmiotów do obrotu. Oskarżony wyjaśnił, iż został zatrzymany, ponieważ wskazała na niego K. B., że jest on osobą handlującą. Wskazał, że policja nie zatrzymała go przy żadnym handlu. Tego dnia umówił się z matką, często się z nią tam spotykał, ponieważ ona mieszka w pobliżu Galerii (...), a tego dnia wracała ze szpitala. Ponadto L. B. (1) wyjaśnił, że oskarżonej K. B. nie zna, widywał ją jedynie jak handlowała, sprzedawał kwiaty i karmniki.

Przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego **K. B.** (k. 232) przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że w dniu 23 kwietnia 2015r. po raz pierwszy od miesiąca wystawiła się ze sprzedażą perfum na targowisku przy W.. Nie zdążyła nic sprzedać. Perfumy kupowała na targowisku przy ul. (...). Perfumy o pojemności 100 ml kupowała za 6-7 zł. Nie potrafiła określić od kiedy sprzedawała perfumy na W.. Na sprzedaży zarabiała tyle, aby przeżyć.

W toku kolejnego przesłuchania (k. 429) oskarżona również przyznała się do zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień.

Również w toku trzeciego przesłuchania (k. 369) K. B. przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień. Jej wyjaśnienia zostały ujawnione w toku rozprawy w dniu 24 marca 2017r. (k. 790) oraz w dniu 23 października 2018r. (k.1161).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyjaśnienia złożone przez oskarżoną K. B. w toku postępowania przygotowawczego w pełni zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Są one nie tylko spójne i logiczne, ale również znalazły potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, w tym w zeznaniach świadków oraz dowodach nieosobowych w postaci protokołów zatrzymań osoby i protokołów zatrzymania rzeczy. Wiarygodności wyjaśnień oskarżonej nie zakwestionował żaden z przeprowadzonych w sprawie dowodów, co spowodowało, że Sąd Rejonowy ocenił je jako wiarygodne.

Natomiast wyjaśnienia złożone przez oskarżonego L. B. (1) w ocenie Sądu Rejonowego zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności jedynie w nieznacznej części, w jakiej oskarżony

wskazał, iż został zatrzymany nie bezpośrednio przy stoisku z perfumami, ale w pewnej odległości od niego oraz w tym zakresie, że został zatrzymany, przewieziony do (...) oraz w zakresie wykonanych z jego udziałem czynności przesłuchania i pobrania odcisków placów. W tym zakresie bowiem wyjaśnienia oskarżonego znalazły potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. W pozostałym zakresie, w jakim oskarżony zakwestionował swoją winę odnośnie zarzucanego mu czynu i zaprzeczył, aby w dniu 8 stycznia 2015r. sprzedawał perfumy na targowisku przy ul. (...) ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako niewiarygodne, uznając, że stanowią one jedynie linię obrony, jaką L. B. (1) przyjął na potrzeby niniejszego postępowania tak, aby uniknąć odpowiedzialności karnej. Przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonego pozostają w opozycji do zeznań świadków B. O. i K. M., którzy zeznając w postępowaniu przygotowawczym jednoznacznie wskazali na osobę oskarżonego jako osobę handlującą w dniu 8 stycznia 2015r. podróbkami perfum. Wyjaśnienia oskarżonego pozostają również w sprzeczności z zeznaniami świadków K. K. (1) i M. K. – funkcjonariuszy policji, którzy w dniu 5 stycznia 2015r. dokonali zatrzymania oskarżonego na targowisku przy ul. (...) i z zeznań których wynika, że na widok funkcjonariuszy policji osoby handlujące na tych stoiskach oddaliły się. Świadek K. wskazał, że widział wcześniej na stoisku mężczyznę, który stał po stronie sprzedawcy. Co więcej i nie było tam nikogo innego, kto mógł sprzedawać. W powyższym zakresie wyjaśnienia oskarżonego, jako że pozostają w oczywistej sprzeczności z zebraniem materiałem dowodowym oraz zasadami logiki i doświadczenia życiowego zostały ocenione jako niewiarygodne. Zdaniem Sądu Rejonowego jest to jedynie linia obrony oskarżonego przyjęta na potrzeby niniejszego postępowania i zmierzająca do zapewnienia mu bezkarności.

Jako wiarygodne zostały ocenione zeznania złożone przez **B. O.** w toku postępowania przygotowawczego. Przesłuchany bezpośrednio w dniu zdarzenia (k. 17, 19) świadek szczegółowo opisał na czym polegała działalność oskarżonych, wskazał, że oskarżonego L. znał z widzenia, widział go codziennie, kiedy ze swoją żoną, która głównie zajmowała się sprzedażą, a on był pomocnikiem, handlowali perfumami, sprzedając je po około 10 zł. W ocenie sądu zeznania świadka nie budzą wątpliwości. Świadek jak wskazał w swoich zeznaniach do dnia 23 grudnia 2013r. pracował jako sprzedawca na tym bazarze i widywał oskarżonych codziennie. Jak wskazał, widział, że przy ich stoisku zawsze panował ruch. Jak wskazał świadek oskarżony z żoną handlowali zawsze perfumami. Zeznania świadka w tym zakresie znalazły potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, są szczerze, spontaniczne, wraz z pozostałym materiałem dowodowym tworzą logiczną całość. Ponadto podkreślenia wymaga fakt, że świadek jest osobą zupełnie obcą dla oskarżonego, nie jest zainteresowany w rozstrzygnięciu sprawy, nie ma też podstaw, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy uznał zeznania świadka jako w pełni wiarygodne.

Oceniając zeznania, jakie B. O. złożył w toku pierwszego przesłuchania w postępowaniu sądowym (k. 576-577) zostały one ocenione jako wiarygodne jedynie w takiej części, w jakiej są one zbieżne z zeznaniami złożonymi przez świadka w postępowaniu przygotowawczym. W ocenie Sądu Rejonowego nie zasługuje na obdarzenie przymiotem wiarygodności stwierdzenie świadka, że Pana L. nigdy nie widział na oczy, zaś co do K. B. - 2 lub 3 razy widział jak sprzedawała perfumy, nie widział też, jak zatrzymywany był pan B.. W tym zakresie zeznania świadka pozostają w wyraźnej opozycji do pierwszych jego zeznań, które zostały ocenione jako wiarygodne. Po ujawnieniu tych zeznań, świadek potwierdził ich pierwszą część (odnoszącą się do K. B.), natomiast wyraził wątpliwość odnośnie zeznań dotyczących L. B. (1). Po okazaniu jednak protokołu tego przesłuchania świadek potwierdził własnoręczność złożonego tam podpisu. Wezwany do wyjaśnienia rozbieżności wskazał, że być może rok wcześniej kojarzył oskarżonego, aktualnie go nie kojarzy. Ponadto odmiennie niż uprzednio świadek zeznał, że oskarżony był jednie pomocnikiem swojej żony, pomagał zanosić towar do samochodu, podczas gdy wcześniej zeznawał, iż małżeństwo wspólnie handlowało. Na wiarę nie zasługuje również ten fragment, w którym świadek wskazał iż żona oskarżonego handlowała wszystkimi rzeczami, albowiem w postępowaniu przygotowawczym świadek wskazywał, iż handlowali oni perfumami. Świadek wskazał ponadto, że podtrzymuje uprzednio złożone zeznania, bowiem jak zeznawał wcześniej, lepiej pamiętał te zdarzenia. Na wiarę nie

zasługuje także kolejny fragment zeznań świadka, w którym wskazał, że oskarżonego widział w okolicach straganu 2-3 razy, nigdy nie widział żeby oskarżony sprzedawał i handlował na tym stoisku.

Również zeznania złożone przez świadka w toku kolejnej rozprawy (k. 792-793v) zostały ocenione jako wiarygodne jedynie w takiej części, w jakiej są zbieżne z jego zeznaniami złożonymi w dniu 8 stycznia 2015r. I tak odmiennie aniżeli uprzednio świadek wskazał, że widział jak oskarżony pomagał swojej żonie w pakowaniu i wykładaniu rzeczy (podczas gdy wcześniej wskazywał, że małżeństwo handlowało), które mogły być perfumami (zeznając w postępowaniu przygotowawczym świadek nie miał żadnych wątpliwości, że chodzi o podrabiane perfumy). Świadek również odmiennie wskazał, że nie wie czy oskarżony perfumy te sprzedawał, jednakże wskazał, że na pewno był przy stoisku. W dalszej części swoich zeznań świadek wskazał, że nie jest w 100 % pewny, możliwe, że oskarżonego tam nie było. Wezwany do ustosunkowania się do rozbieżności świadek wskazał, że wszystko jest kwestią pamięci, że najlepiej pamiętał to zdarzenie bezpośrednio po nim że kiedy zeznawał na policji nie stresował się tak bardzo jak przed sądem.

Oceniając ostatnie złożone przez świadka zeznania (k. 821v) Sąd uznał je za nic nie wnoszące do sprawy, świadek zasłonił się bowiem niepamięcią zdarzeń., jednakże potwierdził złożone uprzednio deponycje.

Oceniając zeznania złożone przez świadka B. O. zeznania Sąd Rejonowy miał na uwadze treść opinii sądowo-psychologicznej. Z **opinii biegłego psychologa T. G.** (k. 863-866) wynika, że analiza poziomu kontaktu słowno-logicznego świadka w trakcie czynności zeznań oraz formalna warstwa wypowiedzi świadka z protokołów poprzednich jego zeznań pozwalają wnioskować o jego ogólnym funkcjonowaniu intelektualnym jako mieszczącym się w granicach normy. Świadek nie ujawnia klinicznych objawów deficytów i dysfunkcji procesów przetwarzania informacji, nie manifestuje wskaźników zaburzeń poznawczych. Świadek dysponuje adekwatnymi możliwościami w zakresie percepcji, zachowania śladów pamięciowych oraz ich odtwarzania. Biegły wskazał, iż świadek dysponował możliwością złożenia zeznań. Tym niemniej, możliwa do rekonstruowania postawa świadka wskazuje na obecność tendencji do ograniczania zakresu ujawnianych informacji, co ogranicza wartość aktualnych zeznań świadka dla prowadzonego postępowania. Opinia jest zrozumiała, jasna, pełna, rzeczowa, została sporządzona przez doświadczonego specjalistę. Odpowiada ona wszelkim wymogom prawnym i formalnym, jak również nie zawiera elementów, które podważałyby jej wiarygodność. Zarówno sama opinia, jak również kompetencje biegłego nie zostały przez strony zakwestionowane. Sąd nie powziął żadnych wątpliwości co do fachowości sporządzenia tej opinii, ani prawidłowości zawartych w niej ustaleń. Zgodnie bowiem z ugruntowanym w tej kwestii stanowiskiem Sądu Najwyższego – „Całkowita dyskwalifikacja dowodów z opinii biegłych wymaga uprzedniego wykazania, że były one oparte na błędnych przesłankach, nie odpowiadają aktualnemu stanowi wiedzy w danej dziedzinie lub są sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania” (Wyrok SN - Izba Karna z dnia 6 listopada 2000 r., IV KKN 477/99, Prokuratura i Prawo - dodatek 2001/4 poz. 9, Krakowskie Zeszyty Sądowe 2001/5 poz. 14, Lex nr 51136).

Mają powyższe na uwadze Sąd Rejonowy uznał, iż zeznania jakie złożył B. O. w toku postępowania przygotowawczego w pełni zasługują na wiarę. Świadek bezpośrednio po zdarzeniu opisał jego przebieg, określił rolę jaką odgrywali oskarżeni, nie starając się minimalizować ich udziału w sprawie. Natomiast już zeznania składane przez świadka w toku rozpraw sądowych cechuje wyraźna chęć zminimalizowania roli, zwłaszcza oskarżonego L. B. (1), który był obecny na rozprawie, jak wskazał sam świadek, „nie chcę nikomu zaszkodzić”. B. O. stara się nie tylko umniejszać rolę oskarżonego w przestępczym procederze, ale także poddaje w wątpliwość swoje wcześniejsze spostrzeżenia odnośnie legalności sprzedawanych przez niego towarów. Nie ulega bowiem wątpliwości w świetle materiału dowodowego, że perfumy nie były produktami oryginalnymi, zaś oskarżony dokonywał ich sprzedaży na stoisku przy Dworcu P.. Świadek podczas składania zeznań przed sądem w nieudolny sposób stara się z tego wycofać, zapewnić oskarżonemu linię obrony. Dlatego też zeznania świadka złożone w postępowaniu sądowym mogą być uznane za wiarygodne jedynie w takiej części, w jakiej są one zbieżne z pierwszymi jego zeznaniami. Należy przy tym mieć na uwadze, że składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym świadek składał je w niewielkim odstępie czasu, bez udziału oskarżonego, w obecności jedynie przesłuchującego go policjanta, bez koniczności „konfrontacji” z oskarżonym. Zdaniem Sądu świadek stara się nie obciążać swoimi zeznaniami oskarżonego.

W ocenie Sądu Rejonowego na wiarę zasługują zeznania, jakie **K. M.** złożył w toku postępowania przygotowawczego (k. 21, 23). Świadek został przesłuchany bezpośrednio po zdarzeniu w dniu 8 stycznia 2015r. Pierwsze ze złożonych zeznań dotyczyły oskarżonego L. B. (1), kolejne zaś K. B.. W swoich zeznaniach świadek potwierdził, że oskarżeni w dniu zatrzymania handlowali podrzobionymi perfumami, wskazując jednocześnie, że L. B. (1) handlował wraz z żoną, która uciekła na widok patrolu policji. Świadek wskazał również, że oskarżony z żoną handlowali perfumami codziennie w dni robocze od kwietnia 2013r. Świadek potwierdził również, że oskarżona K. B. od około 3 miesięcy wstecz zaczęła handlować perfumami, wcześniej bowiem sprzedawała kwiaty. W ocenie Sądu Rejonowego zeznania złożone przez świadka w pełni zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonych, nie jest w żaden sposób zainteresowany w rozstrzygnięciu niniejszego postępowania, nie ma żadnego interesu w tym, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonych. Co więcej świadek jako osoba, która prowadziła stały handel na targowisku przy Dworcu P., miał możliwości bardzo dokładnej obserwacji i analizy dokonywanych tam transakcji, znał oskarżonego z imienia, doskonale wiedział, że handlował razem z żoną, znał sprzedawany przez niego asortyment. Zeznania świadka zostały także w pełni potwierdzone z zebranych w sprawie materiale dowodowym i Sąd nie znalazł podstaw, aby je zakwestionować.

Odnosząc się do zeznań złożonych przez K. M. w toku rozprawy głównej (k. 794-794v) zostały one ocenione jako wiarygodne jedynie w takiej części, w jakiej są one zbieżne z pierwszymi złożonymi przez świadka zeznaniami. Z zeznań złożonych przez świadka w toku rozprawy głównej na wiarę nie zasługują twierdzenia, że nie może stwierdzić, że towar którym handlował oskarżony był z podrabiany. Przede wszystkim tej części zeznań świadka przeczą jego uprzednie zeznania, z których wynika, że oskarżony z żoną jak zwykle handlowali podrzobionymi perfumami, co świadek wywnioskował z ceny towaru, a także dalsza część jego zeznań w której wskazał, że były to perfumy przypominające perfumy markowe i na podstawie wyglądu oraz zaniżonej ceny świadek wnioskował, że są one podrzobione. Także jako niewiarygodne oceniono zeznania świadka, że oskarżony przychodził do swojej żony, która zajmowała się handlem skarpetkami, rękawiczkami, parasolkami, nie ma pewności czy były tam perfumy. W tym zakresie zeznaniom świadka przeczą jego uprzednie depozycje, w których wskazywał, że oskarżony jak zwykle handlował perfumami – podróbkami. Także jako niewiarygodne należy ocenić twierdzenie świadka, iż nie wie dlaczego policjanci podeszli do L. B. (1), jak wynika bowiem z zeznań funkcjonariuszy dokonujących zatrzymania oskarżony został wskazany właśnie przez K. M. i B. O.. Kolejny niewiarygodny fragment dotyczy stwierdzenia, że świadek widział jedynie stoisko oskarżonej, temu fragmentowi również przeczą jego uprzednie zeznania, z których wynika, że widział on w dniu zdarzenia oskarżonego L. B. (1) i to jak wykonywał on czynności handlowe. Po odczytaniu zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym świadek potwierdził je, wskazując, że wówczas jego zeznania były składane na gorąco, a częstotliwość handlu oskarżonego nie była taka, jak zeznawał, ciężko jednak mu powiedzieć dlaczego tak zeznał, możliwe, że była to nadinterpretacja oraz emocje, może ogarnął go gniew i jego osąd był dużo surowszy, nie mając teraz pewności, że produkt którym handlowali jest produktem nielegalnym czy podrzobionym, jego zdanie jest łagodniejsze. K. M., który w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił szczegółowo udział oskarżonego w przestępstwie, podczas składania zeznań przed sądem w nieudolny sposób stara się z tego wycofać, zapewnić oskarżonemu linię obrony. Dlatego też zeznania świadka złożone w postępowaniu sądowym mogą być uznane za wiarygodne jedynie w takiej części, w jakiej są one zbieżne z pierwszymi jego zeznaniami. Należy przy tym mieć na uwadze, że składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym świadek składał je w niewielkim odstępnie czasu, bez udziału oskarżonego, w obecności jedynie przesłuchującego go policjanta, bez konieczności „konfrontacji” z oskarżonym. Zdaniem sądu świadek nieudolnie stara się wycofać ze swoich wcześniejszych zeznań, stara się nie obciążać nimi oskarżonego. A przecież po złożeniu zeznań w postępowaniu przygotowawczym świadek przeczytał ich treść, potwierdził własnoręcznym podpisem, nie zgłaszał zastrzeżeń co do ich treści, ani na etapie postępowania przygotowawczego, ani też do czasu złożenia zeznań, zaś tłumaczenia świadka co do rozbieżności nie mogą zostać potraktowane jako wiarygodne.

Jako w pełni wiarygodne zostały ocenione przez Sąd Rejonowy zeznania **K. K. (2)** zarówno złożone w toku postępowania przygotowawczego (k. 102, 109v, 128, 235) jak i w toku postępowania sądowego (k. 889-890, 1242). W swoich zeznaniach świadek konsekwentnie wskazywał, że zabezpieczone u oskarżonych perfumy nie są produktami oryginalnymi, albowiem firmy te nie produkują perfum o takich pojemnościach. Świadek wskazał również na wartość

szkody, określając, iż 1 ml perfum jest warty 4 zł. Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw, aby wiarygodność świadka zakwestionować. Mając na uwadze, iż świadek jak sam wskazał został przeszkolony w zakresie rozpoznawania i weryfikacji oryginalności zastrzeżonych znaków towarowych, a także mając na uwadze obowiązujące ceny rynkowe zabezpieczonych w niniejszej sprawie perfum, nie ulega wątpliwości, że nie były one oryginalnymi produktami pokrzywdzonych firm, a wartość 4 zł za 1 ml produktu jest ceną odpowiadającą cenom rynkowym. Mając również na uwadze i to, że żaden z przeprowadzonych dowodów nie zakwestionował wiarygodności zeznań świadka Sąd rejonowy ocenił je jako wiarygodne.

Zeznania jakie złożył **K. K. (1)** zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w toku postępowania sądowego (k.59-60, 577-578, 793v-794) w pełni zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Zeznając w toku postępowania przygotowawczego świadek szczegółowo opisał w jakich okolicznościach doszło do zatrzymania oskarżonych w dniu 8 stycznia 2015r. Opisał również zachowanie oskarżonego L. B. (1) oraz wskazał na fakt, że oskarżeni na widok patrolu policji oddalili się od swoich stoisk. Z zeznań świadka wynika również, że mężczyźni, którzy handlowali naprzeciwko stoiska oskarżonego wskazali go na niego, jako osobę handlującą na tym stoisku. W ocenie Sądu Rejonowego zeznania świadka w pełni zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Należy podkreślić, że zeznania te zostały złożone bezpośrednio po zdarzeniu (w dniu 8 stycznia 2015r), a więc kiedy świadek doskonale pamiętał jego przebieg. Ponadto świadek jest osobą obcą dla oskarżonego, nie ma żadnego interesu w bezpodstawnym obciążaniu go. Ponadto zeznania świadka zostały potwierdzone innymi dowodami zebranymi w sprawie, zarówno zeznaniami świadków jak i dowodami nieosobowym, dlatego też Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw, aby wiarygodność tych zeznań zakwestionować.

Przesłuchany w toku rozprawy w dniu 6 września 2016r. (k. 577-578) świadek K. złożył zeznania zasadniczo zbieżne z pierwszymi zeznaniami. Świadek zeznając w toku rozprawy wskazał, że albo świadkowie, albo oskarżona wskazali na L. B. (1) jako osobę handlującą na drugim stoisku. Świadek przyznał, że oskarżony został zatrzymany kilka metrów od stoiska, przy którym nie było nikogo. Świadek wskazał, iż K. B. potwierdziła, iż stoisko to należy do oskarżonego oraz, że przyznała, że oskarżony z żoną gdzieś się kręcą. Zeznania te zdaniem Sądu w pełni również zasługują na wiarę. Wprawdzie świadek podawał w nich okoliczności, o których nie mówił w swoich pierwszych zeznaniach takie jak fakt, że K. B. wskazała na oskarżonego oraz to, że oskarżony handlował z żoną, jednakże w ocenie Sądu wynikało to jedynie z bardziej szczegółowego przesłuchania w toku rozprawy. Jak wskazano powyżej świadek w postępowaniu przygotowawczym został przesłuchany już w dniu zdarzenia, w porze nocnej (przesłuchanie zakończono o godz. 00.25) zawiera ona jednie utrwalenie przebiegu zdarzenia, świadek nie podawał w nim właśnie takich szczegółów, jednakże nie budzi wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości okoliczność, że świadek wspominał o tym w toku przesłuchania przed sądem. Zdaniem Sądu zeznania świadka są logiczne, szczerze, świadek przedstawia zdarzenie zgodnie z jego rzeczywistym przebiegiem i brak jest podstaw, aby wiarygodność zeznań świadka zakwestionować.

Również zeznania jakie złożył świadek w toku niniejszego postępowania (k. 793v-794) zasługują na wiarę. Wprawdzie świadek z uwagi na upływ czasu i dużą liczbę podobnych interwencji nie był w stanie podać szczegółów zdarzenia, jednakże potwierdził on uprzednio złożone zeznania. Analogicznie jak w odniesieniu do wyżej przywołanych zeznań świadka, tak i te jego depozycje zostały uznane za wiarygodne.

Zeznania **P. K.** zostały ocenione przez Sąd Rejonowy jako wiarygodne w całości. Wprawdzie przesłuchany w toku rozprawy głównej w dniu 27 lipca 2017r. (k. 840v) nie był w stanie przypomnieć sobie szczegółów zdarzenia, z uwagi na upływ czasu. Po ujawnieniu zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego (k. 90-92) świadek potwierdził je w całości. W zeznaniach tych świadek szczegółowo opisał okoliczności zatrzymania w dniu 12 stycznia 2015r. oskarżonej K. B. oraz ujawnienia przy niej podrabianych perfum. Zeznania świadka w pełni zostały potwierdzone zebranych w sprawie materiałem dowodowym, w tym wyjaśnieniami K. B., która przyznała się do zarzucanego jej czynu, ich prawdziwości nie podważył żaden z przeprowadzonych w sprawie niniejszej dowodów i sąd rejonowy nie znalazł podstaw, aby zakwestionować ich wiarygodność.

Także na wiarę w ocenie sądu rejonowego zasługują zeznania świadka **A. D.** (k. 88-89, 841). Świadek wraz z P. K. dokonał zatrzymania oskarżonej K. B. w dniu 12 stycznia 2015r. Również i jego zeznania, jako spójne,

logiczne, znajdujące potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym w pełni zasługują na wiarę. Należy podkreślić, że obaj świadkowie, funkcjonariusze policji, nie są stroną niniejszego postępowania, w żaden sposób nie są zainteresowani w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy, nie mają żadnych powodów aby bezpodstawnie obciążać oskarżoną swoimi zeznaniami. W sposób spontaniczny i szczerzy przedstawili przebieg zdarzenia w toku którego ujawnili przestępstwo i zatrzymali oskarżoną K. B..

Jako wiarygodne ocenione zostały przez sąd rejonowy zeznania złożone przez świadka **J. W.** (k. 216-217, 1160v-1161). Wprawdzie w toku rozprawy świadek nie był w stanie podać żadnych szczegółów zdarzenia, jednakże po ujawnieniu zeznań z postępowania przygotowawczego świadek potwierdził je w całości. Świadek jest funkcjonariuszem policji, który w dniu 22 kwietnia 2015r. dokonywał zatrzymania K. B.. W swoich zeznaniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego J. W. szczegółowo opisał okoliczności tej interwencji, a jego zeznania w pełni znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach oskarżonej K. B.. Świadek jest osobą obcą dla stron, funkcjonariuszem policji, który zetknął się z oskarżoną wykonując swoje obowiązki zawodowe. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie podważył wiarygodności twierdzeń świadka zatem zostały one uznane przez sąd rejonowy za wiarygodne w całości.

Zeznania świadka **M. K.** (k. 995) zostały ocenione jako wiarygodne. Świadek był funkcjonariuszem policji, który dokonywał zatrzymania oskarżonych w dniu 8 stycznia 2015r. Wprawdzie z uwagi na upływ czasu świadek nie był w stanie podać szczegółów zdarzenia, pamiętał jedynie ogólnie, że dokonywał zatrzymania oskarżonych w związku ze sprzedażą perfum. Świadek w swoich zeznaniach wskazał, że każde z oskarżonych miało swoje stanowiska, jedno należało do oskarżonej, drugie do oskarżonego. Świadek wskazał również, że oskarżonego L. B. (1) nie było przy stoisku w momencie zatrzymania, jednak był tam wcześniej, stał po stronie sprzedawcy i nie było tam nikogo innego, kto mógł sprzedawać. Świadek wskazał również, że oskarżony zaprzeczał, aby były to jego perfumy. W ocenie Sądu zeznania świadka są szczerze, spontaniczne, a przede wszystkim znajdują potwierdzenie w zeznaniach pozostałych przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków. Wprawdzie z uwagi na upływ czasu świadek nie był w stanie podać szczegółów przeprowadzanej czynności, jednakże z jego zeznań wynika jednoznacznie, że przed zatrzymaniem widział on L. B. (1) na przedmiotowym stoisku, po stronie osoby sprzedającej, a nie było też nikogo, żadnej innej osoby, która mogłaby dokonywać tak sprzedaży. Jak wskazano powyżej świadek jest funkcjonariuszem policji, zetknął się z oskarżonym wykonując czynności służbowe, jest osobą obcą i nie ma żadnych powodów, aby swoimi zeznaniami bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Dlatego też jego zeznania zostały ocenione jako w pełni wiarygodne.

Zeznania świadka **M. W.** (k. 1055v) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Wprawdzie świadek jest funkcjonariuszem policji, jednakże nigdy nie pełnił służby w (...) W. II, z uwagi na błąd w akcie oskarżenia został wezwany omyłkowo.

Przesłuchana w toku niniejszego postępowania żona oskarżonego L. B. (3) **B. (k. 1160v)** jako osoba najbliższa skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań.

Dowody nieosobowe ujawnione bez odczytywania na rozprawie głównej Sąd uznał za wiarygodne, dotyczyły one kwestii bezspornych, nie kwestionowała ich żadna ze stron, dlatego też sąd dał im wiarę w całości.

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, którego analiza została przeprowadzona w przedstawiony powyżej sposób **wina oskarżonego L. B. (1)** w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości.

L. B. (1) został oskarżony o to, że: W dniu 8 stycznia 2015r. wprowadzał do obrotu towar w postaci perfum bezprawnie oznaczony podrobionym znakiem towarowym L., G., P., C., C. K., D., B., G., D., L. G., D., V., B., C., D., P., C., M. J., T., H., B., R. L., D., E., P. R., G. A., H. B., L., C. A., V., S. D., N. C., E. A., B. B. (1), N. R., C. D. (1), C., M., L. G., A., J. C., L. L. (1), B. (...), w ten sposób, że oferował do sprzedaży na stoisku handlowym na terenie Dworca P. przy Al. (...) róg ul. (...) w W. na szkodę w/w producentów powodując straty w wysokości 13.218,91 zł czyniąc ze sprzedaży stałe źródło dochodu tj. o czyn z art. 305 ust. 3 ustawy Prawo Własności Przemysłowej.

Przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy prawo własności przemysłowej popełnia ten, kto w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać lub **dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami** jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu albo dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do towaru o znacznej wartości. Przedmiotem ochrony przepisów art. 305 PrWłPrzem są podstawy prawidłowego obrotu gospodarczego (tj. rzetelność, uczciwość, profesjonalizm) oraz mienie przedsiębiorstwa w postaci prawa własności przemysłowej, jakim jest prawo ochronne do znaku towarowego. Jak wynika z art. 153 ust. 1 PrWłPrzem, „przez uzyskanie prawa ochronnego nabywa się prawo wyłącznego używania znaku towarowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej”. Przestępstwo to ma charakter powszechny. Jego sprawcą może być każdy, kto nie ma prawa do używania danego znaku towarowego. Prawo do używania znaku towarowego ma każdy, kto uzyskał prawo ochronne na ten znak. Sprawcą może być jedynie podmiot, który miał świadomość, że jest osobą nieuprawnioną do dokonywania obrotu towarami, ze względu na okoliczności z art. 155 ust. 3 PrWłPrzem.

Zwrot „**dokonuje obrotu**” w sposób jednoznaczny wskazuje na penalizację już każdego etapu obrotu towarem, o którym mowa w art. 305 PrWłPrzem. W doktrynie przyjmuje się, że dokonanie obrotu towarem to „każdorazowe udostępnianie towaru oznaczonego takim znakiem jego nabywcom”, a więc także samo wprowadzenie towaru do obrotu (J. Ragłowski, Komentarz, teza 32). Z dokonaniem obrotu będziemy mieli do czynienia z chwilą zawarcia umowy, której podstawa prawna może być różnaita, od tradycyjnej umowy kupna-sprzedaży, dostawy, darowizny, zamiany poprzez umowę leasingu po umowę o dzieło.

Pojęcie samego „obrotu” rozumiane jest jako każde wyzbycie się przedmiotów na rzecz innego podmiotu. W uzasadnieniu projektu rządowego wskazuje się, że nowa treść art. 305 PrWłPrzem doprecyzowuje brzmienie tego przepisu, „włączając pod ochronę karnoprawną używanie oryginalnych, zarejestrowanych znaków towarowych

Znakiem towarowym jest postrzegane zmysłowo oznaczenie, przeznaczone do odróżniania towarów i usług pochodzących z jednego przedsiębiorstwa od towarów (usług) tego samego rodzaju (takich samych lub podobnych) pochodzących z innego przedsiębiorstwa. Znak towarowy zaliczany jest do dóbr niematerialnych „ze sfery oznaczenia”, oznaczeń odróżniających, które są używane w obrocie gospodarczym, obok firmy i oznaczenia przedsiębiorstwa, tzw. signa mercatoria. Zgodnie z PrWłPrzem znakiem towarowym może być każde oznaczenie przedstawione w sposób graficzny lub takie, które da się w sposób graficzny wyrazić, jeżeli oznaczenie takie nadaje się do odróżnienia w obrocie towarów jednego przedsiębiorstwa od tego samego rodzaju towarów innych przedsiębiorstw (art. 120 ust. 1). Może nim być „w szczególności wyraz, rysunek, ornament, kompozycja kolorystyczna, forma przestrzenna, w tym forma towaru lub opakowania, a także melodia lub inny sygnał dźwiękowy” (art. 120 ust. 2 PrWłPrzem). Użycie przez ustawodawcę zwrotu „w szczególności” oznacza, że zawarty w tym przepisie katalog znaków towarowych nie ma charakteru zamkniętego. W obrocie gospodarczym znak towarowy pełni 3 podstawowe funkcje: oznaczenia pochodzenia (odróżniająca) – określa pochodzenie towaru opatrzonego znakiem towarowym, pozwalając na odróżnienie od towarów wytwarzanych lub wprowadzanych do obrotu przez inne przedsiębiorstwa; jakościową – zmusza producenta towaru do dbałości o utrzymanie jakości swych wyrobów; reklamową – zawiera się w realnych możliwościach wykorzystania znaku towarowego jako środka reklamy.

Zgodnie z treścią art. 305 ust. 3 do okoliczności uzasadniających surowszą odpowiedzialność należy: uczynienie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu; dopuszczenie się czynu przestępnego opisanego w art. 305 ust. 1 PrWłPrzem w stosunku do towaru o znacznej wartości.

Dla przyjęcia stałego źródła dochodów nie jest konieczne, aby przestępstwo było dla sprawcy jedynym lub głównym źródłem utrzymania bądź stanowiło istotny element w strukturze dochodów sprawcy. Przez stałość w uzyskiwaniu dochodu rozumie się co najmniej trzykrotne popełnianie przestępstwa. Trafnie należy jednak ocenić pogląd, że skoro przepis ten zawiera zwrot „z popełnienia przestępstwa”, a nie „popełniania przestępstw”, warunek stałości będzie zrealizowany nawet przy jednorazowym popełnieniu tego przestępstwa, gdy wartość towaru pozwoli sprawcy na osiągnięcie stałego źródła dochodu.

Przestępstwo stypizowane w **art. 305 ust. 3** może być popełnione jedynie umyślnie. Sprawca musi więc obejmować świadomością wszystkie znamiona tego czynu zabronionego, także znamię kwalifikujące (Prawo karne Gospodarcze, System Prawa Handlowego Tom 10 red. Prof. dr hab. Robert Zawłocki, rok 2108, wydanie 2).

W świetle materiału dowodowego, jaki został zebrany w niniejszej sprawie i uznany za wiarygodny, nie budzi wątpliwości, że oskarżony L. B. (1) w dniu 8 stycznia 2015r. dokonywał sprzedaży perfum na stoisku na terenie Dworca P. w W.. Świadczą o tym zarówno złożone w postępowaniu przygotowawczym zeznania B. O. i K. M., którzy jednoznacznie wskazali, że L. B. (1) na przedmiotowym stoisku dokonywał sprzedaży perfum, jak i zeznania dokonujących zatrzymania funkcjonariuszy policji M. K. i K. K. (1). W świetle zeznań powyższych świadków, jak i zeznań złożonych przez K. K. (2) nie budzi wątpliwości również i to, że sprzedawane przez oskarżonego perfumy nie były oryginalnymi towarami, a zostały one oznaczone podrobionymi znakami towarowymi. Z zeznań złożonych przez K. K. (2) okoliczność ta wynika wprost. Mając również na uwadze cenę, za jaką przedmiotowe perfumy były sprzedawane oraz fakt, że perfum o sprzedawanej przez L. B. (1) pojemności 20, 22, 33 ml firmy nie produkowały, nie budzi wątpliwości, że przedmiotowe towary nie były towarami oryginalnymi, o czym oskarżony doskonale wiedział, mając na uwadze, że cena ich zakupu (co wynika z wyjaśnień K. B.) była jeszcze niższa oraz, że źródłem ich zakupu było inne targowisko. W ocenie Sądu Rejonowego wątpliwości nie budzi również i to, że z tej działalności oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu. Jak wynika z zeznań świadków oskarżony dokonywał sprzedaży perfum praktycznie codziennie od dłuższego okresu czasu właśnie na stoisku przy Dworcu P., co jednoznacznie świadczy o tym, że z zajęcia tego miał stały dochód.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 305 ustawy Prawo własności przemysłowej Sąd Rejonowy dokonał nieznacznej zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu, uznając, że w dniu 8 stycznia 2015r. oskarżony **uczestniczył w obrocie towarem** w postaci perfum bezprawnie oznaczony podrobionym znakiem towarowym L., G., P., C., C. K., D., B., G., D., D., V., B., C., D., P., C., M. J., T., H., B., R. L., D., E., P. R., G. A., H. B., L., C. A., V., S. D., N. C., E. A., B. B. (1), N. R., C. D. (1), C., M., L. G., A., J. C., L. L. (1), B. (...), w ten sposób, że oferował w/w perfumy do sprzedaży na stoisku handlowym na terenie Dworca P. przy Al. (...) róg ul. (...) w W. na szkodę w/w producentów powodując straty w wysokości 21512 zł czyniąc ze sprzedaży stałe źródło dochodu.

Ustalając wartość szkody na kwotę 21512 zł Sąd Rejonowy przyjął, zgodnie z zeznaniami K. K. (2), że wartość 1 ml perfum wynosiła 4 zł, zaś w odniesieniu do perfum L. (zgodnie ze wskazaniem pokrzywdzonego) wartość 1 produktu wyniosła 97,07 zł, stąd uwzględniając ilość zatrzymanych u oskarżonego produktów oraz ich pojemność wartość ta została ustalona na kwotę 21512 zł.

Wymierzając oskarżonemu L. B. (1) **karę** 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd Rejonowy miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu, czyn oskarżonego godzi w prawidłowość funkcjonowania obrotu gospodarczego, stąd też stopień społecznej szkodliwości tego czynu jest znaczny. Znaczny jest także stopień winy oskarżonego, który działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Wymierzając oskarżonemu karę sąd uwzględnił także motywację oskarżonego, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wartość szkody, a także uprzednią niekaralność L. B. (1) oraz jego postawę w toku postępowania. Sąd doszedł do wniosku, że dotychczasowy sposób życia oskarżonego, pozwala na skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary na okres minimalny 1 roku próby. Ustalając okres próby sąd kierował się stopniem pewności prognozy kryminologicznej względem oskarżonego. W ocenie sądu zachodzą podstawy do przyjęcia pozytywnej prognozy względem L. B. (1), który prowadzi uregulowany tryb życia, dlatego też okres próby w wymiarze 1 roku jest w ocenie sądu wystarczający do weryfikacji trafności postawionej prognozy. Mając na uwadze aktualną treść art.. 72 § 1 kk, sąd zobowiązał oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby.

Wymierzona oskarżonemu kara uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć wobec oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, nie przekraczając jednocześnie stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego czynu.

Mając na uwadze złożone wnioski o naprawienie szkody na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz oskarżyciela posiłkowego L. kwoty 1456 zł (od oskarżonego zabezpieczono 15 sztuk perfum o

pojemności 20 ml, a pokrzywdzony wartość jednej sztuki wycenił na 97,07 zł) oraz na rzecz oskarżycieli posiłkowych reprezentowanych przez pełnomocnika adw. Ł. B. tj. (...) S.A, (...) S.A, (...) S.A, P. SE, G., C. G., D. & G., T., C. D. (1), P. , (...) Inc., C. K., P. C. D. (2), P. C. (...), (...) SA, B. (...), (...) Inc. łącznie kwotę 10456 zł (mając na uwadze liczbę zabezpieczonych perfum oraz ich pojemność, przyjmując, że wartość 1 ml wynosiła 4 zł).

Jednocześnie mając na uwadze, iż zarzutem nie objęto perfum T. M., Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku oskarżyciela posiłkowego w tym zakresie. Jednocześnie Sąd Rejonowy uznał, że brak jest podstaw do jednoczesnego orzeczenia na rzecz pokrzywdzonego L. nawiązki na podstawie art. 46 § 2 kk, albowiem orzeczono obowiązek naprawienia szkody we wskazanej powyżej wysokości i tym samym odpadła przesłanka do jej orzeczenia.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty **kosztów sądowych** uznając, że ich uiszczenie byłoby dla L. B. (1) zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość uzyskiwanych dochodów.